

طراحی بیمارستان در سنندج با رویکرد پدافند غیرعامل

اشکان مردوخ^{۱*}، محمدرضا لیلیان^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، گروه معماری، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

Email: ashkan_mardokhi@yahoo.com * - ۱

۲- استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

Email: Leylian_reza@yahoo.com - ۲

چکیده

پدافند غیرعامل مجموعه فعالیت‌های غیرمسلحانه‌ای که باعث افزایش بازدارندگی، کاهش آسیب‌پذیری، تداوم فعالیت‌های ضروری، ارتقای پایداری و تسهیل مدیریت بحران در مقابل تهدیدات و بحران‌ها می‌شود و با به کارگیری روش‌هایی است که با بهره‌گیری از آن بتوان آثار حمله و کاهش آسیب‌پذیری و افزایش امنیت و ایجاد قابلیت انعطاف‌پذیری در وضعیت‌های مختلف و عکس‌العمل‌های به موقع به منظور نجات جان انسان، مردم ساکن و اماکن موجود و به مفهوم حفاظت موثر از جان ساکنان یک شهر را به حداقل رساند. شهر سنندج و در مراکز درمانی (بیمارستان) این شهر، رفاه، امنیت و آرامش خاطر شهروندان به ویژه در مقاطع بحرانی با توجه به پدافند غیرعامل، کمتر در نظر گرفته شده است و یا اصلاً به پدافند غیرعامل در شهر سنندج، در فضاهای درمانی و بیمارستان‌ها توجه نمی‌شود و نشده است. بنابراین بیمارستان یکی از ضروری‌ترین نیازهای بشری است که به نظر می‌رسد که با وجود اهمیت بالای موضوع متأسفانه در در شهرستان سنندج، این مهم جدی گرفته نشده و اقدام خاصی در این زمینه صورت نگرفته است. هدف اصلی این پژوهش تأکید بر نقش کلیدی بیمارستان در سنندج با رویکرد پدافند غیرعامل در بخش درمان در زمان بحران، اعم از طبیعی و انسانی می‌باشد، که نتایج کلی آن ایجاد رفاه، امنیت، آرامش خاطر، قدرت و بازدارنده در شهروندان را در مقاطع بحرانی تأمین کند. نوع تحقیق، کاربردی و روش‌شناسی آن، توصیفی-تحلیلی و بخشی از داده‌ها و اطلاعات از بررسی مبانی نظری و مرور ادبیات و مطالعات انجام شده در جمع‌آوری اطلاعات تحقیق از جمع‌آوری اسناد و از روش کتابخانه‌ای در زمینه پدافند غیرعامل و تحلیل روابط بین متغیرها استفاده شده است.

واژگان کلیدی: پدافند غیرعامل، بیمارستان، سنندج.

۱. مقدمه

زمانی که درباره تهاجم، حمله، جنگ و بحران‌های طبیعی و انسانی در مناطق شهری صحبت می‌شود، بی‌شک، برخی کاربری‌ها نسبت به کاربری‌های دیگر اهمیت بیشتری دارند که کاربری‌های درمانی و بیمارستان‌ها را باید از آن‌ها سنخ دانست. این کاربری‌ها که جزء زیرساخت‌های خدمات اضطراری شهرها محسوب می‌شوند [۱]. نه تنها به طور مستقیم با زندگی و جان مردم سروکار دارند، بلکه وجود و کارکرد مطلوب آن‌ها بر احساس امنیت شهروندان تأثیری مهم دارد و در صورت آسیب دیدن آن‌ها، نه تنها نجات جان مجروحان با مخاطره روبه‌رو می‌شود، بلکه اغتشاش و ناامنی ناشی از نبود چنین مراکزی در شهر بر مشکلات مدیران و مسئولان خواهد افزود. لذا برنامه ریزی کارآمد در زمان بحران‌های شهری می‌تواند تلفات جانی و مالی را کاهش دهد و دامنه ابعاد بحران را محدود کند [۲].